

Ефективне управлінське рішення, як правило, є сплавом професіоналізму менеджера і мистецтва управління, оскільки, як справедливо вважають провідні фахівці в галузі управлінських рішень, прийняття рішень є одночасно і наукою, і мистецтвом.

Рішення, що приймаються менеджером, завжди націлені на перспективу в майбутнє. Тому в момент прийняття рішення далеко не завжди з упевненістю можна передбачити результат проведеного дії, якою мірою воно буде забезпечувати досягнення мети, що стоїть перед організацією [3, с.164].

Тобто, управлінське рішення є складовою частиною процесу менеджменту в організації. Процес підготовки і прийняття рішень складний та багатосторонній. Він включає цілий ряд стадій та операцій. Кількість та якість прийняття рішень залежить від керівника, ситуації, стилю керівництва, культури організації. Важливо, щоб кожний керівник, враховуючи ситуацію та свій стиль управління, міг скористатися найбільш прийнятним методом і прийняти ефективне рішення.

Список використаних джерел:

1. Друкер П. Ф. Практика менеджмента. / П. Ф. Друкер – М.: Издательский дом «Вильямс», 2011. – 208 с.
2. Аверьянова Е. А. Эффективные методы и модели процесса принятия решений на примере компании / Е. А. Аверьянова // Экономика и менеджмент инновационных технологий. – 2015. – № 3. – С. 98-101.
3. Дункан Джек У. Основопологающие идеи в менеджменте: Уроки основоположников менеджмента и управленческой практики / Дункан Джек У. [Пер. с англ.] – М.: Дело, 2006. – 272 с.

*О.В. Лопушинська, асистент,
І.В. Олефір, здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
Полтавська державна аграрна академія*

ВПЛИВ ФАКТОРУ ЧАСУ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Питання часу завжди викликали науковий інтерес як важкодосліджуваний, проте невід’ємний фактор усіх форм існування. Очевидна залежність економіки від часу обумовлювала пошуки відповідей на питання економії часу, його структури, організації, що й до сьогодні залишаються актуальними [1].

Актуальність дослідження часу як економічної категорії, а також економічної його форми, визначається необхідністю виявлення закономірностей розвитку господарюючих суб’єктів в умовах сучасної економіки, тому виникає необхідність у виявленні закономірностей, на основі яких відбувається розвиток господарюючих суб’єктів.

Основними напрямками прояву фактора часу на підприємстві можна вважати такі: динамічність техніко-економічних показників підприємства;

сезонність виробництва або реалізації продукції, що виявляється у сезонних коливаннях обсягів поставки сировини, виробництва продукції або попиту на неї, а також запасів та дебіторської заборгованості;

фізичний знос основних засобів, що обумовлює загальні тенденції до зниження їх продуктивності та зростання витрат на їх утримання, експлуатацію та ремонт протягом розрахункового періоду;

зміну в часі цін на вироблену продукцію і споживані ресурси;

зміну в часі параметрів зовнішнього середовища (цін, ставок, податків, мита, акцизів, розмірів мінімальної місячної оплати праці, податкового та іншого законодавства і т. п.);

розриви за часом між виробництвом і реалізацією продукції і між оплатою і споживанням ресурсів;

різномісність витрат, результатів і ефектів, тобто здійснення їх протягом усього періоду реалізації проекту, а не в якийсь один фіксований момент часу;

розрив у часі між виробництвом продукції та надходженням виручки від її продажу [2].

Отже, економічний час виступає особливим компонентом соціального часу і знаходиться з ним у тісному взаємозв'язку. Часу притаманні різні характеристики, тобто його можна оцінити як елемент природного явища, а можна оцінювати за рівнем корисності, задоволення, ефективності та іншими показниками, що характеризуватимуть якість. Економічний час носить різнобічний характер, становлячи, з одного боку, суб'єктивну категорію, яка залежить від соціальних критеріїв і уявлень, з іншого боку, є відносним і залежить від особливостей економічної системи, у якій він проходить. Урахування фактору часу є одним із ключових елементів, що має великий вплив на формування механізму економічного розвитку підприємств.

Список використаних джерел:

1. Кендюхов О. В. Економічний підхід до вивчення часу / О. В. Кендюхов, К. Ю. Ягельська // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2012. - № 3. – С. 141 – 141.

2. Шевченко Т. Є. Вплив фактору часу на фінансовий стан підприємства [Електронний ресурс] / Т. Є. Шевченко, К. Ю. Удовіченко // Електронне наукове фахове видання “Ефективна економіка”. – 2012. - № 12. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1640>

*О.В. Лопушинська, асистент,
Ж. Єланська, здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
Полтавська державна аграрна академія*

ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ КОМПАНІЇ «TOYOTA MOTOR CORPORATION»

Зміни, що відбуваються в нашій країні, націлені на підвищення ефективності суспільного виробництва. Для вирішення цього завдання необхідно визначити ефективну систему управління. В нагоді стане досвід провідних зарубіжних компаній, як, наприклад, корпорація «Toyota Motor Corporation».

Успіх фірми вже багато десятиліть викликає незмінний інтерес у менеджерів і бізнесменів по всьому світу. Надійність автомобілів «Toyota» стала еталоном для світової автопромисловості, а концепція управління в компанії вважається бездоганною [1, с.4].

Основною метою системи управління виробництвом є зниження витрат, це є найбільш важливим завданням, але досягнення його можливе лише при вирішенні трьох проміжних підзадач [2, с.115]:

оперативне регулювання обсягу і номенклатури виробництва;
забезпечення якості;